

Motion till riksdagen 2006/07:Ub274

av **Agneta Berliner (fp)**

Förskolegrupper

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om att det ska vara färre barn per förskolegrupp.

Motivering

Stora barngrupper har under flera år varit förskolans största kvalitetsproblem. De senaste tio åren har de stora barngrupperna blivit fler. I 15 % av barngrupperna går fler än 20 barn. 3 % av grupperna har fler än 26 barn.

De senaste åren har viktiga satsningar skett på ökad personaltäthet i förskolan. Men hög personaltäthet räcker inte för att få en bra verksamhet. Enligt många forskare är barngruppernas storlek en viktigare kvalitetsfaktor än personaltätheten. Med samma personaltäthet är det bättre med små barngrupper än med stora. För att barn ska våga utforska sin omvärld och utvecklas krävs en lugn och trygg miljö med få relationer. Om både antalet barn och antalet vuxna i gruppen ökar, då uppstår många relationer och många kontaktytor. Fler än små barn mår bra av det.

De stora barngrupperna sätter spår. Enligt Skolverket ("Förskola i brytningstid") ökar andelen barn som är i behov av särskilt stöd. Forskning visar att barnens språkutveckling, identitetsutveckling och samspel med vuxna försämras av stora barngrupper. Stress, buller och konflikter blir ett större problem med stora grupper. Redan för mer än 20 år sedan visade forskning att barns stresshormon ökade när de var i grupper med fler än 12 barn.

Med de stora barngrupperna sjunker kvaliteten i verksamheten. Barnens behov kan inte tillgodoses. Och det är de barn som har störst behov av en fungerande förskola som drabbas hårdast.

Skolverket har konstaterat att det inte finns några belägg för att någon viss gruppstorlek är den optimala i alla sammanhang, eftersom förutsättningarna varierar. Samtidigt slår man fast att "cirka 15 barn kan vara ett riktmärke för

Fel! Okänt namn på

att barnen ska ges möjlighet att utvecklas på ett optimalt sätt". Man menar också att de allra yngsta barnen, samt barn i behov av särskilt stöd, "bör vara i ännu mindre grupper för att personalen skall hinna tillgodose deras behov".

Tydliga nationella riktlinjer bör därför utarbetas som medför att grupper med små barn (1–3 år) inte är större än maximalt 15 barn, på sikt ännu färre per grupp. För de större barnen (4–5 år) ska grupperna inte vara större än 20 barn. Dessa absoluta maxgränser får inte bli de normala gruppstorlekarna, utan riksgenomsnittet ska ligga under dessa tal. Regeringen bör verka för att kommunerna får de resurser som är nödvändiga för dessa kvalitetsförbättringar. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 30 oktober 2006

Agneta Berliner (fp)